

Holstein: Den højtærede Trafikminister siger, at Redaktør Reventlow havde erklæret, at han ikke vilde foretage Ændringer i sit Foredrag. Denne Udtalelse strider ganske mod et Brev, som jeg har modtaget fra Redaktør Reventlow. Han skriver deri:

„Selv om der kunde ønskes visse Ændringer, saa vilde der, skønt Programudvalget havde deponeret Manuskriptet hos Redaktør I. A. Hansen i Roskilde, have været udmærket Tid fra Lørdag Morgen til Søndag Aften til at forhandle om saadanne, men mit Forsøg herpaa Lørdag Middag blev brutalt afvist uden Motivering; og Foredraget simpelt hen kasseret som uegnet.“

Altsaa, skønt der var rigelig Tid til at faa foretaget saadanne Ændringer, at der kunde holdes et i alle Maader værdigt og fortræffeligt Foredrag, foretrak man fra Regeringens og Radioudvalgets Side paa Vaabenstilstandsdagen at spille Den glade Enke! Hvilken Smag, hvilken Takt, hvilket lysende kulturelt Niveau!

Formanden: Jeg henstiller til efterfølgende Talere at fatte sig kort, saa at vi snart kan faa tilendebragt Forhandlingerne om denne Sag.

Hartvig Frisch: Jeg skal forsøge at fatte mig i Korthed, men jeg vil dog gerne føje nogle Bemærkninger til, hvad der er fremført af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen; jeg synes, det vilde være urimeligt, om disse Udtalelser ikke fik et Svar.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde i Begyndelsen af sin Tale, at der udøves ingen Sindelagscensur, og at man ønsker lige Vilkaar. Jeg beder ærede Medlemmer sammenligne hermed, hvad vi hørte det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sige i Slutningen af sin Tale, nemlig at det, man bebrejdede Redaktør Reventlow, netop var dette, at han havde en Hældning, som man ikke fandt burde komme til Udtryk. Jeg ved ikke, hvad det skal kaldes andet end Sindelagscensur. Man ønsker lige Vilkaar, sagde det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen til at begynde med, men da vi kom lidt længere hen, hørte vi netop, at Redaktør Reventlows Foredrag ikke kunde holdes, medens vi Maaned for Maaned kan høre Redaktør Nicolai Blædel fremsætte sine Betragtninger, som er udpsrunget af en Tankegang, der, det maa enhver indrømme, er forudindtaget for Frankrig, baaret af en stærk Sympati for Frankrig. Men paa dette Punkt har det

ærede Medlem Hr. I. A. Hansen som Medlem af Programudvalget aldrig følt sin Samvittighed paa nogen Maade angrebet. Det er altsaa de Former for lige Vilkaar, som vi aabenbart skal have indenfor Radioen.

Det, som er det egentlig afgørende, og som vi maa holde fast, naar vi diskuterer hele dette Spørgsmaal, er Paastanden om, at Udsendelsen af dette Foredrag paa denne Dag var landsskadelig; det maa jo være det, det hele kommer til at dreje sig om. Jeg beder de ærede Medlemmer, som er til Stede i Salen paa dette sene Tidspunkt af Debatten, om at erindre, at vi en Gang før i Dag har staaet overfor, at et æret Medlem af denne Forsamling har gjort opmærksom paa, at en Beslutning, truffen af en Forsamling, hvori Medlemmer af alle Partier har Sæde, er blevet truffet under det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard kaldte et Pres, at altsaa en dansk Forsamling aabenbart har siddet skælvende og truffet en Beslutning, om hvilken enhver af dem i og for sig maatte sige til sig selv: Vi ved, at vi maa træffe den, lad os saa ikke snakke mere om det. En dansk Forsamling, nedsat for at ordne den danske Statsradiofonis Udsendelser, Programudvalget, erklærer nu, at det maatte træffe denne Bestemmelse, dette Foredrag kunde ikke udsendes, og det ærede Medlem Hr. Redaktør I. A. Hansen begrunder det ved at opløse Partier af dette Foredrag, som altsaa skulde bevise det landskadelige. Nu skete der det mærkelige — det maa være gaaet andre Medlemmer paa samme Maade, som det er gaaet mig — at hvert Ord, det ærede Medlem oplæste, kom til at falde saaledes, at man maatte sige: Det er jo rigtigt, det er jo sandt. Naar der siges, at Frankrig er det mest militariserede Land, saa er det jo Sandheden.

Naar der siges om England, at det staaer overfor store Vanskeligheder indenfor sit Imperium, er det ikke andet, end hvad der skrives daglig i de engelske Aviser; det er det, den konservative Medarbejder ved „Observer“, Hr. Garvin, bemærker i hver Artikel, han skriver. Skulde noget saadant ikke kunne fremsættes her i Landet, uden at det blev sagt, at det var landskadeligt? (*Holstein:* Ja, det er latterligt, latterligt). Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i Virkeligheden kom til paa en ejendommelig Maade at vise, hvorledes han egentlig saa paa Sagen. Det var nemlig, da det ærede Medlem sagde, og det beder jeg om, at man lægger Mærke til . . . ja, det er lidt